

Białystok, 8 lipiec 2026

Ocena osiągnięcia naukowego oraz całokształtu działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej dr n. biol. Agnieszki Pawełczyk, w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki medyczne.

Recenzję sporządzono na podstawie dokumentacji udostępnionej w postępowaniu habilitacyjnym obejmującej autoreferat, wykaz osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych, analizę bibliometryczną, 5 publikacji stanowiących osiągnięcie habilitacyjne oraz pozostałe dokumenty przedłożone przez Habilitantkę. Oceny dokonano zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2024 poz. 1571), art. 219 ust. 1, który określa trzy warunki nadania stopnia doktora habilitowanego:

- Posiadanie stopnia doktora który Habilitantka uzyskała 16.05.2003 r broniąc pracy "Rola dziko żyjących gryzoni w utrzymywaniu w przyrodzie źródeł infekcji *Borrelia burgdorferi* sensu lato"- promotor prof. Edward Siński.

- Posiadanie w dorobku osiągnięcia naukowego albo artystycznego stanowiącego znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny. Przedstawiony cykl 5 prac do oceny spełnia kryteria osiągnięcia naukowego.

- Wykazywanie się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej- przedstawione w Autoreferacie poddane ocenie Recenzenta, Habilitantka spełnia ten warunek

Kandydatka spełnia wymogi formalne (art. 219 ust. 1 pkt 1) ubiegając się o stopień Doktora habilitowanego.

RECENZJA

II. Ocena sylwetki naukowej Habilitantki

Dr n. biol. Agnieszka Pawełczyk 16.05.2003, uzyskała stopień doktora nauk biologicznych, broniąc pracy, która ukierunkowała jej zainteresowania naukowe na choroby odkleszczowe. 30.06.2012 po uzyskaniu prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego prowadzi działalność naukową równoległą z praktyką diagnostyczną. 15.06.2021 kończy studia podyplomowe „Menedżer medycznego laboratorium diagnostycznego”, a następnie 13.11.2023 uzyskuje tytułu specjalisty w zakresie medyczna diagnostyka parazytologiczna, co potwierdza kompetencje Habilitantki w zakresie diagnostyki pasożytów.

Prof. dr hab. Joanna Zajkowska

Klinika Chorób Zakaźnych i Neuroinfekcji, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
Białystok 15-540, ul. Żurawia 14 joanna.zajkowska@umb.edu.pl

Od 2003 roku habilitantka pracuje jako Adiunkt w Zakład Immunopatologii Chorób Zakaźnych i Pasożytniczych, Warszawski Uniwersytet Medyczny od 2020 także jako diagnosta laboratoryjny, w Laboratorium COVID, w Uniwersyteckim Centrum Klinicznym WUM łącząc działalność naukową z praktyką diagnostyczną laboratoryjną. Działalność badawcza Pani dr n. biol. Agnieszki Pawelczyk koncentruje się przede wszystkim na zagadnieniach diagnostyki laboratoryjnej, epidemiologii chorób zakaźnych, parazytologii medycznej, immunopatologii zakażeń oraz zastosowaniu metod molekularnych w diagnostyce chorób infekcyjnych. Analiza przebiegu kariery naukowej w oparciu o Autoreferat, wskazuje na konsekwentny rozwój zainteresowań badawczych oraz systematyczne poszerzanie warsztatu metodologicznego. Początkowe badania dotyczące epidemiologii boreliozy i chorób pasożytniczych zostały w kolejnych latach rozszerzone o zagadnienia diagnostyki molekularnej, immunologii klinicznej oraz neuroinfekcji. Efektem tego procesu jest stworzenie spójnego programu badawczego skupionego wokół zakażeń o potencjalnym znaczeniu neurologicznym. Szczególnie wysoko oceniam wieloaspektowość prowadzonych badań. Habilitantka nie ogranicza się wyłącznie do analizy epidemiologicznej, lecz łączy badania środowiskowe, diagnostykę laboratoryjną, metody molekularne, analizę biomarkerów immunologicznych oraz ocenę kliniczną wybranych grup pacjentów.

III. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego Habilitantka przedstawiła cykl pięciu publikacji z lat 2021–2025 zatytułowany: „Zakażenia *Borrelia burgdorferi* sensu lato oraz *Toxoplasma gondii* jako niedoszacowane przyczyny zaburzeń neurologicznych – znaczenie epidemiologiczne, diagnostyczne i kliniczne”. Przedstawione w cyklu prace opublikowane są m.in. w *Parasites & Vectors*, *Journal of Clinical Medicine*, *Scientific Reports*, *Annals of Agricultural and Environmental Medicine* oraz *Archives of Medical Science*.

Pawelczyk i wsp. Long-term study of *Borrelia* and *Babesia*, prevalence and co-infection in *Ixodes ricinus* and *Dermacentor reticulatus* ticks removed from humans in Poland, 2016–2019 *Parasites Vectors* (2021)

Publikacja poświęcona została analizie występowania *Borrelia* spp. oraz *Babesia* spp. w kleszczach usuwanych od ludzi. Badanie obejmujące niemal dwa tysiące osobników kleszczy należy uznać za jedno z największych tego typu opracowań wykonanych w Polsce. Wyniki mają istotne znaczenie epidemiologiczne i stanowią ważne tło dla dalszych badań klinicznych a jego wartość

epidemiologiczną, stanowi oparcie się na materiale bezpośrednio odzwierciedlającym ekspozycję człowieka, a nie na analizie kleszczy środowiskowych.

Badania wykazały wysoką częstość występowania *Borrelia burgdorferi* sensu lato oraz obecność *Borrelia miyamotoi*, której znaczenie kliniczne pozostaje nadal niedostatecznie poznane. Autorzy zwrócili również uwagę na współwystępowanie zakażeń *Borrelia* i *Babesia*, wskazując, że współzakażenia mogą mieć znaczenie zarówno diagnostyczne, jak i kliniczne. Za szczególnie wartościowe należy uznać zastosowanie metod biologii molekularnej umożliwiających identyfikację gatunkową wykrywanych patogenów. Dzięki temu uzyskano informacje nie tylko o częstości zakażeń, lecz również o zmieniającej się strukturze gatunkowej krętków występujących w populacji kleszczy pasożytujących na człowieku. Wyniki te mają istotne znaczenie dla oceny ryzyka epidemiologicznego oraz planowania strategii diagnostycznych. Jednocześnie należy zauważyć, że badanie nie pozwala na bezpośrednią ocenę ryzyka rozwoju choroby po ukłuciu przez zakażonego kleszcza. Obecność materiału genetycznego patogenu nie jest bowiem równoznaczna z transmisją zakażenia ani z wystąpieniem objawowej choroby. Ograniczenie to zostało właściwie uwzględnione przez Autorów.

Pawelczyk, A. i wsp. Seronegative Infection with *Toxoplasma gondii* in Asymptomatic Human Immunodeficiency Virus Type 1 (HIV-1)-Infected Patients and in Blood Donors. J. Clin. Med. 2022, 11,

Publikację tę uważam za najbardziej oryginalne, medyczne osiągnięcie habilitacyjne.

Wykazanie obecności DNA *Toxoplasma gondii* u części osób seronegatywnych, zarówno w grupie zakażonych HIV, jak i dawców krwi wskazuje na możliwość niedoszacowania rzeczywistej częstości zakażeń przy stosowaniu wyłącznie metod serologicznych. Autorzy wykazali obecność materiału genetycznego *Toxoplasma gondii* u części osób, u których nie stwierdzano przeciwciał przeciwko pasożytowi. Dotyczyło to zarówno pacjentów zakażonych HIV pozostających pod skuteczną terapią antyretrowirusową, jak również zdrowych dawców krwi. Uzyskane wyniki stanowią interesujący głos w dyskusji dotyczącej ograniczeń klasycznej diagnostyki serologicznej toksoplazmozy. Praca zwraca uwagę na możliwość występowania zakażeń przebiegających bez wykrywalnej odpowiedzi humoralnej lub z odpowiedzią niewystarczającą do rozpoznania przy zastosowaniu rutynowych metod diagnostycznych. Wysoko należy ocenić ostrożność interpretacyjną, Habilitantka nie formułuje wniosków wykraczających poza uzyskane wyniki i słusznie podkreśla konieczność dalszych badań dotyczących znaczenia klinicznego wykrywania DNA pasożyta u osób bez markerów serologicznych. Takie podejście świadczy o właściwym krytycyzmie naukowym. Praca ma istotny wymiar praktyczny. Uzyskane wyniki mogą mieć znaczenie dla monitorowania pacjentów z zaburzeniami odporności oraz

dla bezpieczeństwa transfuzjologii, wskazując na potencjalną potrzebę uzupełnienia diagnostyki serologicznej o metody molekularne w wybranych grupach ryzyka.

Agnieszka Pawełczyk i wsp. Seroprevalence of *Toxoplasma gondii* and *Borrelia burgdorferi* infections in patients with multiple sclerosis in Poland. Scientific Reports (2024)

Ta publikacja analizuje zależności pomiędzy markerami zakażeń *Toxoplasma gondii* i *Borrelia burgdorferi* a występowaniem stwardnienia rozsianego. Praca wpisuje się w aktualną dyskusję dotyczącą udziału czynników infekcyjnych w rozwoju chorób autoimmunologicznych. Problematyka ta pozostaje jednym z najbardziej dyskutowanych zagadnień współczesnej neuroimmunologii. Pomimo licznych doniesień sugerujących udział czynników infekcyjnych w patogenezie chorób demielinizacyjnych, jak np. wirusa EBV, dotychczas nie uzyskano jednoznacznych dowodów potwierdzających związek przyczynowy z zakażeniem pasożytniczym jak i krętkami. Na tle dotychczasowego piśmiennictwa praca Habilitantki wyróżnia się kompleksową oceną markerów serologicznych obu zakażeń oraz próbą ich interpretacji w kontekście aktywności choroby i stosowanego leczenia immunomodulującego. Szczególnie cenne jest zachowanie ostrożności w interpretacji uzyskanych wyników. Autorzy nie utożsamiają wykazanych zależności statystycznych z zależnościami przyczynowymi, wskazując jednocześnie kierunki dalszych badań obejmujących prospektywne obserwacje kliniczne oraz analizy mechanizmów immunologicznych. W mojej ocenie publikacja wnosi wartościowy wkład do dyskusji nad rolą zakażeń w patogenezie stwardnienia rozsianego, jednocześnie zachowując właściwy poziom krytycyzmu naukowego.

Pawełczyk A i wsp.. Preliminary studies of prevalence of *Borrelia burgdorferi* sensu lato and *Toxoplasma gondii* infections markers in patients with encephalitis of unknown aetiology. Ann Agric Environ Med. doi:10.26444/aaem/213880

Perlejewski K, Studnicka K, Pawełczyk A i wsp. Diagnostic value of CSF chemokine ligand CXCL13 levels for viral and autoimmune encephalitis. Archives of Medical Science, 2025

Dwie kolejne publikacje przedstawiają badania które dotyczą pacjentów z zapaleniem mózgu o ustalonej i nieustalonej etiologii. Szczególnie interesujące są wyniki związane z oceną znaczenia CXCL13 jako markera procesów neurozapalnych i jego potencjalnej przydatności diagnostycznej. Autorzy dokonali porównania stężeń CXCL13 w płynie mózgowo-rdzeniowym u pacjentów z neuroboreliozą, wirusowym zapaleniem mózgu, autoimmunologicznym zapaleniem mózgu oraz

stwardnieniem rozsianym. Na szczególne uznanie zasługuje właściwy dobór grup porównawczych. Pozwolił on ocenić nie tylko czułość badanego biomarkera, lecz również jego swoistość diagnostyczną. Uzyskane wyniki potwierdziły wysoką wartość CXCL13 w diagnostyce neuroboreliozy. Jednocześnie wykazano, że oznaczenie tego biomarkera ma ograniczoną przydatność w zapaleniach opon i mózgu o innej etiologii.

W mojej ocenie najważniejszym osiągnięciem naukowym Habilitantki jest wykazanie ograniczeń diagnostycznych opartych wyłącznie na metodach serologicznych oraz wskazanie użyteczności metod molekularnych i biomarkerów immunologicznych w identyfikacji zakażeń o potencjalnym znaczeniu neurologicznym. Cykl badań przeprowadzonych przez Habilitantkę pokazuje ewolucyjny proces sukcesywnego wdrażania nowych narzędzi diagnostycznych. Habilitantka konsekwentnie adaptowała je do własnych badań, przechodząc od klasycznych analiz epidemiologicznych do projektów wykorzystujących zaawansowane techniki biologii molekularnej oraz ocenę markerów immunologicznych. Osiągnięcie naukowe przedstawione do oceny jest spójne – wszystkie publikacje dotyczą diagnostyki zakażeń, a kolejne prace rozwijają wcześniej uzyskane wyniki. Osiągnięcie, przedstawia oryginalne wyniki badań dotyczące populacji Polski, wpisuje się w podejście One Health, wnosi nową wiedzę oraz stanowi istotny wkład do dyscypliny nauki medycznej, czym świadczy m.in. liczba cytowań.

IV. Krytyczna ocena osiągnięcia naukowego

Pomimo wysokiej oceny osiągnięcia należy wskazać pewne jego ograniczenia. Większość badań ma charakter obserwacyjny, co ogranicza możliwość wykazania zależności przyczynowo-skutkowych pomiędzy zakażeniem a rozwojem analizowanych zaburzeń neurologicznych, brak badań prospektywnych. W badaniach dotyczących zapalenia mózgu liczebność analizowanych grup klinicznych była stosunkowo niewielka (niewielkie kohorty), co ogranicza siłę części analiz statystycznych. Ponadto zasadniczy wkład przedstawionego cyklu dotyczy przede wszystkim epidemiologii i diagnostyki zakażeń a mniej skupiają się na wyjaśnieniu mechanizmów patogenetycznych odpowiedzialnych za rozwój badanych schorzeń neurologicznych. Pewnym ograniczeniem cyklu jest retrospektywny charakter większości analiz. Przedstawiony dorobek wzbogaciły by badania i analizy wielośrodkowe. W części prac wykrycie materiału genetycznego patogenu interpretowane jest jako marker zakażenia, jednak bez możliwości jednoznacznego rozróżnienia pomiędzy aktywną infekcją, przetrwałą obecnością materiału genetycznego a przemijającą obecnością DNA. Ograniczenie to zostało zresztą prawidłowo omówione. Uwagi te nie podważają jednak wartości osiągnięcia, lecz wskazują kierunki dalszych badań.

V. Ocena samodzielności naukowej i wkładu własnego Habilitantki

Analiza przedstawionej dokumentacji pozwala stwierdzić, że udział Habilitantki w realizacji badań stanowiących podstawę osiągnięcia habilitacyjnego miał charakter dominujący. Jest ona autorką lub współautorką licznych publikacji naukowych, w tym 50 prac oryginalnych. Według autoreferatu liczba publikacji: 73, Impact Factor (IF): 169,709, Punktacja MNISW: 3336, Liczba cytowań: 1033, Indeks Hirscha: Web of Science – 16, Scopus – 17.

Według analizy bibliometrycznej WUM łącznie IF = 153,340, Punkty = 3230 (w analizie bibliometrycznej; różnice względem autoreferatu prawdopodobnie wynikają z aktualizacji dorobku lub odmiennej kwalifikacji części publikacji).

Na podkreślenie zasługuje dominacja publikacji ukazujących się w czasopismach należących do pierwszego i drugiego kwartyłu Journal Citation Reports.

W większości publikacji Habilitantka występuje jako pierwszy autor. Zakres deklarowanego wkładu obejmuje formułowanie hipotez badawczych, projektowanie badań, dobór metod diagnostycznych, analizę wyników, interpretację danych oraz przygotowanie publikacji przedstawione przez Habilitantkę w autoreferacie, potwierdzone przez oświadczenia współautorów.

Analiza przedstawionej dokumentacji wskazuje również na systematyczne zwiększanie samodzielności naukowej Habilitantki. W kolejnych publikacjach coraz częściej pełni ona rolę pierwszego autora lub autora korespondencyjnego. Świadczy to o wykształceniu własnej problematyki badawczej oraz zdolności do samodzielnego prowadzenia projektów naukowych. Prowadzone i publikowane wyniki badań są spójny zarówno pod względem problematyki badawczej, jak i zastosowanej metodologii, a kolejne publikacje stanowią logiczną kontynuację wcześniej uzyskanych wyników. Wzbogaceniem tego materiału są prace związane z zakżeniem HCV.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że badania obejmują pełne spektrum zagadnień – od epidemiologii środowiskowej, poprzez diagnostykę molekularną i serologiczną, aż do oceny znaczenia klinicznego uzyskanych wyników u pacjentów. Tak szerokie ujęcie problemu nie jest często spotykane w publikacjach dotyczących neuroinfekcji.

Duża ilość wysoko punktowanych publikacji odzwierciedla wieloletni, konsekwentnie rozwijany program badawczy. Świadczy to o osiągnięciu przez Habilitantkę pełnej samodzielności naukowej wymaganej od kandydata ubiegającego się o stopień doktora habilitowanego.

VI. Znaczenie praktyczne i aplikacyjne wyników badań

Ważnym walorem działalności naukowej Habilitantki jest wysoki potencjał praktyczny uzyskiwanych wyników. Borelioza jest jedną z naliczniejszych zoonoz w Europie, a toksoplazmoza jednym z najczęstszych zakażeń pasożytniczych człowieka. Przedstawione badania dostarczają dowodów na przydatność technik molekularnych oraz oznaczania biomarkerów immunologicznych w diagnostyce chorób związanych z OUN. Szczególne znaczenie mają wyniki dotyczące wykrywania materiału genetycznego *Toxoplasma gondii* u osób seronegatywnych, które mogą znaleźć zastosowanie w diagnostyce pacjentów immunoniekompetyentnych (HIV) oraz w procedurach związanych z bezpieczeństwem transfuzji krwi. Istotną wartość praktyczną posiadają również badania dotyczące wykorzystania CXCL13 w diagnostyce neuroboreliozy oraz analizy epidemiologiczne dotyczące występowania patogenów odkleszczowych w Polsce. Osiągnięcia te są istotne dla dyscypliny naukowej, dając podstawy do udoskonalenia dotychczasowych algorytmów diagnostycznych

VII. Ocena całokształtu dorobku naukowego

Dorobek naukowy Habilitantki należy ocenić bardzo wysoko. Liczba cytowań przekraczająca 1000 oraz indeks Hirscha wynoszący 16–17 świadczą o dobrej rozpoznawalności naukowej prowadzonych badań jak i wprowadzaniu wyników własnych badań do światowego obiegu literatury medycznej, szczególnie przedstawionych w analizie bibliometrycznej. Dorobek rozwijał się systematycznie po uzyskaniu stopnia doktora, co należy uznać za istotny argument potwierdzający samodzielność naukową Habilitantki. Parametry bibliometryczne wskazują na systematyczny rozwój aktywności naukowej oraz dobrą rozpoznawalność wyników badań w środowisku międzynarodowym. Ewolucja zainteresowań badawczych przebiegała w sposób logiczny i konsekwentny, prowadząc do powstania spójnego programu badawczego łączącego epidemiologię, diagnostykę laboratoryjną oraz aspekty kliniczne chorób zakaźnych. Na szczególne podkreślenie zasługuje interdyscyplinarny charakter prowadzonych badań. Habilitantka skutecznie integruje metody biologii molekularnej, diagnostyki serologicznej, immunologii klinicznej oraz epidemiologii, wykorzystując je do rozwiązywania problemów o istotnym znaczeniu klinicznym. Taki model prowadzenia badań odpowiada współczesnym kierunkom rozwoju medycyny laboratoryjnej i wpisuje się w koncepcję One Health, zakładającą ścisłe powiązanie zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska.

VIII. Współpraca międzynarodowa oraz aktywność naukowa poza macierzystym ośrodkiem

Ważnym elementem rozwoju naukowego Habilitantki jest aktywność realizowana poza macierzystym ośrodkiem naukowym w kraju z Zakładem Parazytologii WUM, Instytutem Biochemii i Biofizyki PAN, Kliniką Hematologii i Transfuzjologii WUM, Kliniką Chorób Zakaźnych i Neuroinfekcji WUM, Zakładem Immunoterapii Eksperymentalnej, Uniwersytetem Warszawskim.

Pozytywnie oceniam udział w stażach naukowych, szkoleniach specjalistycznych oraz pobytach studyjnych realizowanych w zagranicznych jednostkach naukowych i badawczych. Aktywności te umożliwiły poszerzenie kompetencji badawczych, poznanie nowych metod diagnostycznych oraz nawiązanie kontaktów naukowych wykorzystywanych następnie w działalności badawczej. Należy również podkreślić udział Habilitantki we współpracy międzynarodowej realizowanej poprzez wspólne publikacje, udział w konferencjach naukowych oraz kontakty z zagranicznymi ośrodkami badawczymi. Habilitantka szczegółowo przedstawia je w swoim Autoreferacie. Jednak warto podkreślić szczególnie udział w 19 projektach badawczych w tym, 11 finansowanych zewnętrznymi, 8 uczelnianych, pełnienie roli w 2 projektach zewnętrznych, i 5 projektach uczelnianych, pełnienie roli wykonawcy w 9 projektach zewnętrznych, 3 projektach uczelnianych, a także współpracę z University of Nottingham i Vibrant America Clinical Laboratory,

Aktywność międzyuczelniana i wymiana doświadczeń szczególnie w zakresie nauczania akademickiego obejmuje staże w University of Split, Ege University, University of Bari, Medical University of Varna. Ponadto Habilitantka wykazuje działalność ekspercką na rzecz Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych, udział w opracowywaniu standardów diagnostycznych, działalność recenzencką.

Przedstawiona aktywność świadczy o otwartości naukowej, jej mobilności Habilitantki i wpisuje się w standardy współczesnej nauki o charakterze międzynarodowym.

IX. Działalność dydaktyczna

Działalność dydaktyczna Habilitantki stanowi istotny element jej aktywności akademickiej. Przez wiele lat uczestniczyła w realizacji zajęć dydaktycznych dla studentów kierunków medycznych oraz związanych z diagnostyką laboratoryjną. Prowadzone zajęcia obejmowały zagadnienia z zakresu parazytologii, mikrobiologii, diagnostyki laboratoryjnej oraz immunopatologii zakażeń. Działalność dydaktyczna obejmuje prowadzenie zajęć od 2003 r. na kierunku lekarskim, analityce medycznej, farmacji, biologii, oraz anglojęzycznym English Division. Habilitantka pełniła rolę opiekuna prac magisterskich, opiekuna prac licencjackich, promotora pomocniczego doktoratu, opiekuna doktorantów.

Na podkreślenie zasługuje udział Habilitantki w kształceniu podyplomowym diagnostów laboratoryjnych oraz zaangażowanie w szkolenie młodych pracowników nauki. Prowadzona działalność dydaktyczna pozostaje w ścisłym związku z tematyką badań naukowych, co sprzyja transferowi aktualnej wiedzy naukowej do procesu kształcenia.

Pozytywnie oceniam również udział w opiece nad studentami realizującymi prace dyplomowe, działalność popularyzatorską oraz udział w przedsięwzięciach służących upowszechnianiu wiedzy z zakresu chorób zakaźnych i diagnostyki laboratoryjnej.

W mojej ocenie dorobek dydaktyczny Habilitantki odpowiada standardom oczekiwanym od nauczyciela akademickiego ubiegającego się o stopień doktora habilitowanego.

X. Działalność organizacyjna i ekspercka

Pozytywnie oceniam aktywność organizacyjną Habilitantki. Na uwagę zasługuje udział w organizacji konferencji naukowych, działalność w zespołach eksperckich, aktywność recenzencka na rzecz czasopism naukowych oraz udział w realizacji projektów badawczych. Członkostwo w Towarzystwach naukowych takich jak: Polskie Towarzystwo Parazytologiczne, Polskie Towarzystwo Epidemiologów i Lekarzy Chorób Zakaźnych, Polskie Towarzystwo Diagnostów Laboratoryjnych, International Society for Infectious Diseases, Polskie Towarzystwo Badań nad Kleszczami, Stowarzyszenie Medycyny Laboratoryjnej. Istotnym elementem aktywności jest również współpraca z krajowymi ośrodkami naukowymi i klinicznymi, która przyczyniła się do realizacji interdyscyplinarnych projektów badawczych. Działalność organizacyjna stanowi cenne uzupełnienie osiągnięć naukowych i świadczy o aktywnym uczestnictwie Habilitantki w życiu środowiska akademickiego.

XI. Wniosek końcowy

Po zapoznaniu się z dokumentacją złożoną w postępowaniu habilitacyjnym, przedstawionym osiągnięciem naukowym, całokształtem dorobku naukowego, działalnością dydaktyczną i organizacyjną stwierdzam, że **dr n. bioł. Agnieszka Pawełczyk spełnia wymagania określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce.**

Przedstawione osiągnięcie naukowe stanowi istotny wkład do rozwoju dyscypliny nauki medyczne, a całokształt działalności naukowej potwierdza osiągnięcie przez Habilitantkę pełnej dojrzałości i samodzielności naukowej. W recenzji uwzględniono jakość dorobku naukowego, jego spójność tematyczną, oryginalność podejmowanych zagadnień badawczych, znaczenie uzyskanych wyników dla rozwoju dyscypliny nauki medyczne oraz potencjał aplikacyjny przedstawionych badań.

Prof. dr hab. Joanna Zajkowska
Klinika Chorób Zakaźnych i Neuroinfekcji, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
Białystok 15-540, ul. Żurawia 14 joanna.zajkowska@umb.edu.pl

Przeanalizowano również działalność dydaktyczną, organizacyjną oraz współpracę krajową i międzynarodową, stanowiące istotne elementy aktywności akademickiej Habilitantki.

W związku z powyższym wnoszę o nadanie dr n. biol. Agnieszce Pawelczyk stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

.....8.10.2026.....M.....

(data i podpis recenzenta)